

hans Indstilling, at hver enkelt Mand, høj eller lav, bliver ansat ved Statsbanerne. Han maa da ogsaa have en meget væsentlig Del af Ansaret for hver enkelt Mand, og det er en Kendsgerning, at han har foretaget saadanne Forandringer i Statsbanedriftens Personale, at de have vakt Forbavelse i vide Kredse. Jeg tror derfor at turde sige, at det er med fuld Ret, at jeg indirekte, om end ikke direkte, er kommen til at henvise Ansaret til denne enkelte Person.

#### Indenrigsministeren (*Bardenfleth*):

Det er jo af samtlige Talere, der have haft Ordet i denne Sag, tilstrækkelig fremdraget, at Hovedændringsforslaget og det, der har været Forudsætningen for Udvalgets Arbejder i denne Sag, er det under Nr. 12 stillede Forslag om Nedsættelsen af en Kommission paa den i Forslaget nærmere angivne Maade til at tage Spørgsmaalet om Statsbanedriftens heldige Ordning under Overvejelse. Det er mig en Tilfredsstillelse at kunne sige i Tilslutning til, hvad den sidste ærede Taler bemærkede om min Stilling til Sagen ved Forhandlingerne med Udvalget, at jeg fra første Færd ganske har sluttet mig til Tanken om en Nedsættelse af en saadan Kommission. Jeg skal om lidt komme ind herpaa og skal først netop paa Grundlag af, at jeg slutter mig til denne Tanke, udtale mig om de Forslag, der i øvrigt ere stillede af det ærede Udvalg, men jeg skal gøre det ganske kort, idet jeg frygter for, at det Stof, som jeg kunde have Lyst til at fremdrage, ellers vilde blive noget overvældende, navnlig efter at den sidste ærede Taler har givet mig et ikke ringe Materiale at tage op i saa Henseende. Jeg skal straks sige, at jeg kan tiltræde alle Forslagene, ganske vist med mere eller mindre Beklagelse; men jeg erkender det Princip, som Udvalget har lagt til Grund, at man ikke ønsker at røre mere ved den Ordning, der er truffen ved Lov af 12te April 1892, mere end nødvendigt er, for at opnaa de Hovedforbedringer, som indeholdtes i det af mig forelagte Forslag med Hensyn til Lønningerne og Pensionsvilkaarene for det lavere stillede Personale ved Statsbanedriften. Det er derfor, at Udvalget har stillet Ændringsforslagene under Nr. 1 og Nr. 2, der tilsigte at lade de bestaaende Regler angaaende Søfartsforvaltningen og Kontorassistenternes Lønninger blive gældende fremdeles, skønt jeg, ogsaa efter den ærede Ordførers Udtalelser navnlig om det første Ændringsforslag, tør gaa ud fra, at Udvalget i og for sig vilde være

tilbøjelig til at anerkende, at her var en Forandring paa sin Plads. Det skulde være mig kært, om jeg paa det i Forslaget under Nr. 1 omhandlede Punkt kunde opnaa, hvad jeg har tilsigtet, ad anden Vej, og jeg vil ganske vist gøre et Forsøg i saa Henseende ved at søge den paagældende tillagt et personligt Tillæg som Erstatning for det Arbejde, han udfører i Egenskab af Fuldmægtig, men i Virkeligheden med ganske de samme Funktioner som en Kontorchef. — Jeg skal ikke dvæle ved Ændringsforslagene Nr. 3, 4 og 5. — Jeg maa tilstaa, at jeg anser Nr. 6 for en overflødig Ændring i Forslaget, idet det, der staar, vistnok er tilstrækkelig tydeligt, men paa den anden Side tror jeg ikke, at der gøres nogen Skade ved Tilføjelsen.

Hyad Ændringsforslaget Nr. 7 angaar, kan jeg kun paaskønne, at Udvalget her har foreslaaet at stille Ministeren friere med Hensyn til disse Opholdspenge. Til de to Sats paa 60 og 120 Kr., der findes i den nu bestaaende Lov, foreslaas der tilføjet en Mellemsats paa 90 Kr. Den vil sikkert kunne komme til fuld Anvendelse, og det er heldigt, at Ministeren faar Lejlighed til at anvende den. Den Frygt, som udtaltes af det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (P. Knudsen) for, at det mulig kunde medføre en Nedsættelse i de bestaaende Opholdstillæg, anser jeg ikke for grundet, det er i alt Fald min Agt ikke at nedsætte de Opholdstillæg af 120 Kr., der allerede ere tillagte Funktionærer paa de nuværende Opholdssteder. Den ny Sats vil kun komme til Anvendelse i Fremtiden.

Ændringsforslag Nr. 9, der gaar ud paa at indføre den i den bestaaende Lov fastsatte Regel angaaende Afskedigelsen af Funktionærer og Embedsmænd under Driften, maa jeg ganske sikkert beklage, for saa vidt som det havde været et meget stærkt Ønske hos mig at faa indført den Ordning, at med det 70de Aar skulle Funktionærer ved Statsbanedriften afgaa fra deres Tjeneste, i Forbindelse med, at de med det 65de Aar skulle have Ret til at fordre Afsked med Pension. Jeg ser ikke, at man ved at gaa ind paa dette Forslag vilde gøre Brud paa Principperne i den bestaaende Ordning. I alt Fald vilde jeg have sat nogen Pris paa, om man havde søgt en Mellemsvej, som man navnlig finder antydnet i den bestaaende Ordning i Sverige, hvor de paagældende Embedsmænd ved deres 70de Aar skulle indgive Begæring om Afsked, og hvor det saa kommer an paa Administrationens Skøn om deres Brugbarhed, hvorvidt de skulle have Afsked